

■ ΑΝ ΜΙΣΕΙΣ ΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ ΘΑ ΓΚΡΕΜΙΖΕΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Γράμμα του πολιτικού κρατούμενου
Κώστα Γουρνά,
απεργού πείνας από 9/10

Εξεινώ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ από το Σάββατο 9 Οκτώβρη και ωστόυ
μου επιδοθεί η γραπτή έγκριση του αιτήματος μου για μεταγωγή στις
Φυλακές Κορυδαλλού.

Εξεινώ μετά τη σύλληψη, το βασανισμό στη ΓΑΔΑ και την
καταφανέστατα εκδικητική προφυλάκιση μου στις φυλακές Τρικάλων,
καθώς είμαι πατέρας διδύμων παιδιών γλυκιάς 22 μηνών, βρίσκομαι στη
ΣΤΓ' πέτρηγα των φυλακών Κορυδαλλού προσφεύνα μεταγωγές για
την απόδοση συμπληρωματικών κατηγοριών για την υπόθεση της Ε.Ο.
Επαναστατικός Αγώνας. Εδώ και 5 μήνες περιμένει την απάντηση της
Κ.Ε.Μ. του Υπουργείου Δικαιοσύνης στην αίτηση που έχω καταθέσει
για μεταχώθ στις Φυλακές Κορυδαλλού κοντά στον τόπο διαμονής
της οικογένειας μου. Η εσκεμένη καθυστέρηση απάντηση στην
αίτηση μου εντάσσεται στα πλαίσια της τακτικής των ψυχολογικού
πολέμου που διεξάγει το υπουργείο ενάντια σε μένα και τους
συντρόφους μου Ρούπα και Μαζωτή, αφού έχουμε αναλάβει την
πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή μας στην Ε.Ο. Επαναστατικός
Αγώνας και έχουμε υπερασπιστει τη δράση της. Επιπλέον, έχουμε
αγνοιστεί και έχουμε επιτύχει οι δύο σύντροφοι να έχουν ένα
επισκεπτήριο την εβδομάδα με το νεογέννητο για τους και αυτό είναι
μια τακτική ήττα για το υπουργείο. Η εξέλιξη αυτή, καθώς και το
γεγονός ότι δεν συνεργάστηκα με τις αρχές παρά το βασανισμό μου
(τράγμα που θα θεωρούνται τεράτια επιτυχία από το καθεστώς) είναι
και οι μόνοι λόγοι που παρατείνουν την προφυλάκιση μου στα Τρίκαλα,
αφού εκδικούνται ουσιαστικά τα ίδια μου τα παιδιά.

Επειδή όμως ο πλειος πάντα χρειάζεται δύο, στους πολιτικούς μου
αντιπάλους γνωστοποιώ τα εξής:

Εξεινώ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ από το Σάββατο 9 Οκτώβρη και ωστόυ
μου επιδοθεί η γραπτή έγκριση του αιτήματος μου για μεταγωγή στις
Φυλακές Κορυδαλλού. Ως επαναστάτης, συνεπής αγωνιστής και
πατέρας δεν θα επιτρέψω σε κανέναν να εκδικείται τα παιδά μου και
βάζοντας τα σε κίνδυνο, να τα αναγάγει να ταξιδεύουν οδικά 12 ώρες
σε μια μέρα, μια φορά το μήνα για να εκπλήρωνται η στοιχεώδης
ανάγκη τους, έστω και για 30 λεπτά, της παρουσίας και των δύο γονιών
στη ζωή τους. Κι επειδή έρχεται ο χειμώνας ... η υπομονή μου εδω
τελειώνει.

Πολιτικός κρατούμενος Κώστας Γουρνάς

Μέλος του Ε.Α.
ΣΤΓ' Κορυδαλλός

«Αρνούμαι να μεταχθώ στο Εφετείο και να
αποδεχθώ την κλήση του εφέτη, ο οποίος με
κάλεσε για συμπληρωτική απαγγελία
κατηγορίας για την υπόθεση της
επαναστατικής οργάνωσης, στην οποία ανήκω,
με το όνομα «Επαναστατικός Αγώνας». Δεν
αποδέχομαι την κλήση, γιατί δεν υπάρχει
τίποτα αξιόποιον να απολογηθώ. Οι
επαναστάτες δεν απολογούνται στους
εγκληματίες του κράτους».

Νίκος Μαζώτης 6 Οκτώβρη 2010

ΑΠΑΤΡΙΣ

εφημερίδα δρόμου

“Ποιός άρχει εδώ;” ρώτησα,
αυτοί μου απάντησαν, “ο λαός φυσικά”. Ήγε είπα:
“φυσικά ο λαός... αλλά πούς άρχει πραγματικά?”
Εριχ Φριντ, «Φωνές χωρίς πατρίδα»

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 10 • ΚΡΗΤΗ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΤΙΜΟ

“Φυσάει απόψε, φυσάει
δώμασ το χέρι σου, φυσάει...
(...)όταν δεν πεθάνει ο ένας για τον άλλον
είμαστε κιόλας νεροί”

ομπειώσεις με αφορμή την απεργία των ιδιοκτητών φορητών

Η χρυσή εποχή του μικροαστισμού έφτασε
στο τέλος της με μια ανώμαλη προσγείωση

σελ. 12

λιόπιτρια και καυαοιολή.
η κρίση κι ο έλεγχος των ανυιούσεων.

Στην κατάσταση εκάπου ανάγκης, κάθε αυθαίρεσία της
εξουσίας παίρνει τον χαρακτήρα «αναγκαίου μέτρου»

σελ. 14

επίκαιροι
αρχιληπτοί σελ. 10-15

Βλαντιμίρ
Μαγιακόφσκι

αυτοί σκουπίζουνε
σιωπηλά το πρόσωπο
το φτυσμένο.

Να αγριέψουνε δεν το
λέει η ψυχούλα τους,
και που το παράπονό^{τους}
να πούνε;
Απ' του μισθού τα
ψίχουλα, πώς να
αποχωριστούνε;
Μισή ώρα, κι αν,
βαστάει το κόχλασμά
τους,
μετά αρχινάνε το
τρεμούλιασμά τους.
Ει! Ξεπνήστε
κοιμισμένοι!

Από την κορυφή ως
τα νύχια ξεκεπάστε^{τους}
τους,
άλλο δε μας μένει.

δήμος Ηρακλείου.
ξεριζώνει δέντρα και φυτεύει
αυτοκίνητα.

σελ. 3

τοπική αυτοδιοίκηση ή
“τοπική” γιγάντια διοίκηση;

σελ. 7

η άρνηση εργασίας και τα
όρια της.

σελ. 8

ελεύθερη κατασκήνωση:
το περιβάλλον, ο νόμος, η
εκμετάλλευση, η καταστολή
(και μία φωτιά που τα έκαψε
όλα).

σελ. 16

σύγχρονες πολιτικές διόξεις
και DNA.

σελ. 19

Και αν είναι ο λάκκος σου πολύ βαθύς,
χρέος με τα χέρια σου να σηκωθείς.

Ε δω κι αρκετό καιρό, είμαστε θεατές του
στριπτίς του Κράτους. Το Ελληνικό

Κράτος ξεφορτώνεται τα πάντα εκτός
από τη καταστολή, το πιο πρωταρχικό και πολύτιμο
ενδύμα του. Ο πρωθυπουργός GAP
έχει αλλάξει την παλαιά μέλλημα είναι η ομόνοια και η
κοινωνική ειρήνη, είναι οι πιο ένθεμοι
υποκινητές τους διάιρει και βασίλευε

Είναι οι ίδιοι που σε κάθε απεργιακή
κινητοποίηση στρέφουν μέσω της τέχνης της
εξαπάτησης με τη προπαγάνδα τους τον έναν
εργάζομένο εναντίον του άλλου. Τους φτωχούς
(οικονομικά, πολιτιστικά, θρησκικά) εναντίον των
φτωχών, γιατί γνωρίζουν ότι η φτώχεια είναι μια
εκάθαρη αράχτηση.

πολύ μικρή κουβέρτα που ο καθένας την τραβάει

Επίσης γνωρίζουν πολύ καλά, ότι το άγχος της
ανεργίας και ο φόβος της απόλυτης είναι ένα
είδος τρέλας που ονομάζεται ανασφάλεια. Δεν
πρόκειται για κάτινε.

Ο φόβος ήταν πάντοτε, σε συνδυασμό με την
απλησία, μια από τις πιο δραστικές κινητήριες
δυνάμεις των συστήματος που λέγεται
καπιταλισμός.

Κι εσύ; Εμείς; Τι θα κάνουμε; Θα αφεθούμε
εθελούσια σε μια ανεξέλεγκτη βύθιση μας στην
άβυσσο της φτώχειας; Θα συνεχίσουμε να τους
φοβόμαστε; Το ερώτημα χρειάζεται για μια
εκάθαρη αράχτηση.

